

Antoni tygodnik parafialny

Niedziela Zesłania Ducha Świętego, 19 maj 2013 r.
I czytanie Dz 2, 1-11; II czytanie 1Kor 12, 3b-7.12-13; Ewangelia J 20, 19-23

Duch Święty w Kościele i ku czasom przyszłym

Dziś w Niedzielę Zesłania Ducha Świętego kończymy nasz cykl o Trzeciej Osobie Bożej – Duchu Świętym.

Wiara szuka zrozumienia

Jezus wreszcie zwyciężył i ostatecznie odkupił całe stworzenie i każdego człowieka. Grzechy zostały zglądzone, a każdy kto zgrzeszy i powoła się z wiarą na zwycięstwo Chrystusa, dozna ich odpuszczenia. Władza ta została powierzona Kościołowi, aby w mocy Ducha Świętego kontynuował

Boskie dzieło w świecie, bowiem tylko Bóg może odpuszczać grzechy. Po to Apostołowie zostali namaszczeni Duchem Chrystusa w dniu Pięćdziesiątnicy (por. Dz 2, 1nn). Od chrztu, każdy jest dzieckiem Bożym i może... absolutnie wszystko, tylko grzechu ma się wystrzegać. Żeby człowiek miał odpowiednią siłę i władzę nad światem, otrzymał w darze samego Ducha Świętego! Tradycja Kościoła wyróżnia siedem szczególnych darów, z którymi On przychodzi, aby ubogacić człowieka: mądrość, rozum, rada, męstwo, umiejętność, pobożność, Bojaźń Boża. Miał je w pełni rozwinięte Chrystus w ludzkiej naturze, a my wzrastamy i doskonalimy się w posługiwaniu się nimi.

Bóg nie jest ograniczony tylko tymi siedmioma. Dysponuje pełnią swoich darów dostosowując je do potrzeb człowieka, Kościoła i ludzkości. Jedyńm powodem i motywem działania Boga jest... miłość. Jeśli człowiek czyni coś z intencją rozszerzenia miłości, to znajduje się w Bożym Duchu i działa po Jego myśli. Wtedy prosi o cokolwiek, a to się spełnia (por. J 15,7).

Jeśli wszystko jest jak być powinno i przepływ miłości się odbywa, wtedy objawiają się w naszym życiu owoce

Ducha Świętego. Wymienia je św. Paweł: miłość, wesele, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wspaniałomyślność, łaskawość, wierność, skromność, wstrzeźliwość, czystość (por. Ga 5,22-23). Objawiają one poziom życia moralnego oraz duchowej przemiany naszej grzesznej natury, zranionej egoizmem i pychą.

Życie prowadzone w Bożym Duchu wiedzie ku radości wiecznego obcowania z Bogiem. Objawiając Chrystusa i Jego dzieła w Kościele, Duch Święty otwiera nas na wspólnotę Trójcy Świętej. On w nas się modli uwielbiając Ojca przez Syna, On wspiera nas, gdy nie umiemy się modlić (por. Rz 8,26), sprawia zbawcze dzieła Boże i nas w nie włącza. Prowadzi nas ku niebu.

Nasze pięcioletniowe refleksje o Trzeciej Osobie Boskiej warto podsumować słowami Patriarchy Syrii Ignatiosa, wypowiedzianymi w Uppasali w 1968 roku, dobrze oddającymi rzeczywistość przenikniętą Duchem Świętym: „Bez Ducha Świętego Bóg jest daleko, Chrystus pozostaje w przeszłości, Ewangelia pozostaje martwą literą, Kościół jest organizacją, władza – dominacją, misja – propagandą, liturgia – niczym więcej, jak tylko wspomnieniem, życie chrześcijańskie – moralnością niewolnika. Ale w Duchu Świętym: kosmos jest zmartwychwstały i wzdycha w bólach rodzenia Królestwa, Zmartwychwstały Chrystus jest tutaj, Ewangelia jest mocą życia, Kościół ukazuje życie Trójcy, władza jest posługą wyzwalań, misja jest Pięćdziesiątnicą, liturgia – pamiątką i zapowiedzią, ludzkie działanie jest przeobstwione”.

ks. Krystian Wilczyński, k.wilku@wp.pl

Rocznica I Komunii Świętej

Dziś na Mszy Świętej o godzinie 12.00 uroczystość rocznicy I Komunii Świętej

Jest to dobra okazja aby prosić Boga o opiekę nad naszymi dziećmi, ale też okazja by odpowiedzieć sobie na pytanie jak przez ostatni rok dbaliśmy jako rodzice o relacje naszych dzieci z Chrystusem.

Wspólnoty w naszej parafii – Zespół Parafialny CARITAS

Caritas – miłość miłosierna

• Caritas na świecie

Caritas Internationalis jest ogólnościową katolicką organizacją charytatywną powstałą w 1951 r. Jej pracownicy i wolontariusze działają w ponad 200 państwach na wszystkich kontynentach, niosąc pomoc najuboższym i wykluczonym

ze społeczeństwa, bez względu na rasę czy religię. Podstawowymi wartościami ruchu są: godność, sprawiedliwość, solidarność i troska o środowisko. Caritas realizuje działania na rzecz pokoju i pojednania, promuje sprawiedliwość społeczną, wspiera osoby chore na AIDS i dyskryminowane grupy społeczne, a także organizuje pomoc ofiarom klęsk żywiołowych (źródło: www.caritas.org).

• Caritas w Polsce

Caritas Polska jest instytucją charytatywną Konferencji Episkopatu Polski utworzoną w 1990r. Prowadzi profesjonalne placówki opiekuńcze i wychowawcze: Stacje Opieki Caritas, ośrodki rehabilitacyjne, Zakłady Pielęgnacyjno-Opiekuńcze, Domy Pomocy Społecznej, Warsztaty Terapii Zajęciowej, Domy Samotnej Matki, kuchnie dla ubogich, świetlice dla dzieci i osób w podeszłym wieku itp. Jest członkiem Caritas Europa i Caritas Internationalis. Na terenie diecezji działania charytatywne koordynują Centrale Diecezjalne Caritas (w naszej archidiecezji Centrala znajduje się w Sopocie

przy ul. Niepodległości 778), z kolei w poszczególnych parafiach funkcjonują Parafialne i Szkolne Zespoły Caritas (źródło: www.caritas.pl).

• Caritas w naszej parafii

W naszej parafii Parafialny Zespół Caritas formalnie powstał w październiku ubiegłego roku, chociaż działania charytatywne, również w ramach działalności Caritasu, były realizowane od dawna. Obecnie Zespół liczy 14 osób, które zdecydowały się na uczestnictwo w wolontariacie mimo obowiązków rodzinnych, absorbujących studiów czy pracy zawodowej. Naszym opiekunem jest ks. Adam. Bierzymy udział w akcjach organizowanych przez Caritas Archidiecezji Gdańskiej, jak rozdawanie żywności najuboższym. Sprzedajemy świece bożonarodzeniowe i rozdajemy skarbonki wielkopostne, z których dochód przeznaczamy na pomoc osobom potrzebującym. Przed końcem roku szkolnego będziemy rozprowadzać plecaki w ramach akcji „tornister pełen uśmiechów”. W tym roku osoby, które zechcą przygotować wyprawkę, dostaną informacje o konkretnym dziecku potrzebującym pomocy, dzięki czemu będzie łatwiej dobrać odpowiednie przybory szkolne.

Oprócz wolontariuszy, tzw. członków zwyczajnych, Parafialne Zespoły Caritas mogą też przyjmować członków wspierających, czyli osoby, które „zadeklarują swoją stałą miesięczną ofiarę finansową na wsparcie realizacji misji Caritas” (ze statutu PZC).

Osoby potrzebujące pomocy lub chcące przyłączyć się do nas bądź wesprzeć nas finansowo zapraszamy do kancelarii parafialnej w każdą środę (oprócz dni świątecznych) między godz. 19 i 20. Spotkania Zespołu odbywają się dwa razy w miesiącu, w środy o godz. 20.

Asia Czech

- **Mamy do oddania:**
 - telewizor kineskopowy**
 - fotel do biurka**
 - rowerek 18-calowy**

(kontakt w tej sprawie tel. 606899409, Asia Czech)

Bioetyka (13)

GENETYKA (1)

Pokutuje pogląd, że Kościół jest pryncypialnie przeciwny stosowaniu inżynierii genetycznej u człowieka. Tymczasem jest tylko jedna kategoria interwencji w ludzki genotyp, o której wiadomo, że Kościół nigdy jej nie zaakceptuje.

Wcale nie jest tak, że Kościół jest dla współczesnej genetyki hamulcowym. Jest raczej głosem rozsądku, który podpowiada, gdzie czają się pułapki; gdzie można

się spodziewać min, potężniejszych nawet niż bomba atomowa.

Manipulacje genetyczne u człowieka można podzielić na terapeutyczne i nieterapeutyczne, czyli takie, które mają na celu leczenie, i takie, które podnoszą zdolności zdrowego organizmu.

Zastanówmy się najpierw nad pierwszą z tych kategorii, czyli nad terapią genową. Pomysł na nią jest następujący: skoro jakiś narząd działa nieprawidłowo i jest to uwarunkowane genetycznie, to zmieńmy DNA

„odpowiedzialne” za funkcjonowanie tego narządu, wprowadźmy do niego „zdrowe” geny, a problem zostanie rozwiązany.

W latach 90. minionego wieku pojawiły się więc propozycje terapii genowej niektórych schorzeń. Pierwszą wyleczoną w ten sposób pacjentką była kilkuletnia dziewczynka Ashanti De Silva, cierpiąca na chorobę układu odpornościowego (SCID). Wydawało się, że nowy sposób leczenia jest na wyciągnięcie ręki. W świecie nauki zapanowała euforia. Zimnym prysznicem był przypadek Jessiego Gelsingera. Poddany terapii genowej 18-latek zapadł w śpiączkę i krótko potem zmarł. Potem były i inne porażki. Kilka lat temu w jednym z paryskich szpitali poddano terapii genowej 13 chłopców chorych na złożony wrodzony niedobór odporności. Eksperyment szybko przerwano, gdy okazało się, że dwóch z nich zachorowało na białaczkę. Wirus w złym miejscu wbudował DNA, które przerosł, i tym samym został uaktywniony onkogen, czyli gen biorący udział w regulacji podziałów komórkowych. Został uruchomiony nieprzewidywany przez nikogo ciąg reakcji, które skończyły się dla młodych pacjentów tragedią. Na razie terapie genowe nie są procedurami powszechnymi. Wciąż są to raczej eksperymenty.

• Genetyczny Frankenstein

Procedury lecznicze z wykorzystaniem terapii genowej nie budzą zastrzeżeń moralnych Kościoła, o ile spełniają dość oczywiste, generalne warunki, takie jak realizacja procedury za zgodą pacjenta i jej bezpieczeństwo. Przy czym, badając bezpieczeństwo takiej terapii, trzeba przyjąć, że stosuje się ją ogół w bardzo ciężkich schorzeniach, przy których każda interwencja będzie w jakimś stopniu niebezpieczna.

Problemem w terapii genowej jest m.in. to, że bardzo trudno jest zmienić DNA we wszystkich komórkach mających wpływ na stan pacjenta. Jest ich po prostu zbyt wiele. Czasem wystarczy zmienić DNA tylko w części komórek, by efekt terapeutyczny został osiągnięty. Ale i to jest trudne. Pojawił się więc pomysł, by terapię genową przeprowadzić w momencie, gdy człowiek składa się z kilku, kilkunastu komórek, czyli na etapie zarodkowym. Ten typ interwencji genetycznej

jest jednak powszechnie zakazany, nie tylko przez Kościół. Po prostu za mało wiemy. A cena bardzo prawdopodobnego błędu w przypadku takiej terapii mogłaby się okazać straszliwa. W dodatku poniósłby ją nie tylko leczony w ten sposób człowiek, ale także – z dużym prawdopodobieństwem – jego potomstwo. Poza tym, na obecnym etapie wiedzy, leczone w ten sposób mogłyby być wyłącznie dzieci poczęte in vitro. Genetycznej terapii komórek zarodkowych dotyczą więc wszystkie te zarzuty, które Kościół podnosi w stosunku do procedury in vitro.

• Poprawianie, nie leczenie

– Manipulacje genetyczne u człowieka mogą mieć jednak także charakter nieterapeutyczny. Chodzi o genetyczne poprawianie, ale nie o leczenie człowieka. Na razie takich procedur prawie nie ma. Ale jeśli się pojawią, to wcale nie znaczy, że zostaną automatycznie odrzucone przez Kościół – mówi bioetyk z Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie ks. dr hab. Tomasz Kraj. Jest on autorem poświęconej temu tematowi książki pt. „Granice genetycznego ulepszania człowieka”. Według niego, sprzeciw wzbudziłaby z pewnością eugeniczna inżynieria genetyczna. To ona jest tą jedyną kategorią interwencji genetycznych, o której wiadomo, że nigdy nie zostanie zaakceptowana przez Kościół. Należy do niej klonowanie człowieka oraz eugeniczna inżynieria genetyczna linii zarodkowej. Wspólnym mianownikiem obu tych zakazanych obecnie procedur jest idea tworzenia ludzi o cechach uprzednio dla nich ustanowionych. W przypadku klonowania cecha ta byłaby następująca: „bądź kopią (kogoś innego)”. W przypadku eugenicznej inżynierii komórek zarodkowych cechę tę można wyrazić słowami: „bądź lepszy (pod jakimś wybranym względem)”. Można sobie wyobrazić, jak tego typu interwencje ograniczyłyby wolność „stwarzanych” w ten sposób ludzi, ich niepowtarzalność. Naruszałyby zatem ich godność, sprawiały problemy w życiu osobistym i społecznym, nie mówiąc o niebezpieczeństwach ewentualnego niepowodzenia genetycznej manipulacji.

Leszek Banaś

MODLIMY SIĘ W NASZYCH INTENCJACH

W tym tygodniu prosimy o modlitwę naszych parafian w następujących intencjach:

- **O zdrowie dla wnuczki Justynki** (babcia Maria)
- **O zdrowie dla Marii i Wojciecha** (Maria)
- **W intencji moich rodziców, o łaskę pojednania i przebaczenia** (Ewelina)

Zapraszamy do wspólnej modlitwy w naszych intencjach.

Prosimy wyciąć tą ramkę i na niej zapisać intencję, którą wydrukujemy w gazecie i będziemy prosić parafian o wspólną modlitwę. (do tematu będziemy wracać).

(Kartki można wrzucać do koszyka z ofiarami na koszty wydruku naszej gazetki)

Proszę o modlitwę w intencji:

.....
.....
.....
.....

(imię składającego intencję)

Maj – miesiąc Jana Pawła II

Miesiąc maj to przede wszystkim miesiąc poświęcony Matce Bożej; ale był też bardzo ważny dla Karola Wojtyły, czyli błogosławionego Jana Pawła II. Urodził się 18 maja 1920 roku. W cudowny sposób został uratowany przez Maryję 13 maja 1981 podczas zamachu na Placu Świętego Piotra. Wreszcie 1 maja 2011 został beatyfikowany.

Błogosławiony Janie Pawle módl się za nami!

Poniżej wiersz naszej parafianki pani **Elżbiety Górskiej**, która jest rówieśniczką naszego papieża, w kwietniu skończyła 93 lata. Pozdrawiamy!

Kiedy Pan Jezus chodził po ziemi
Ludzie szli za nim
Nauczał ich, czynił cuda
Uzdrowiał chorych na duszy i ciele
Wskrzeszał zmarłych
Czynił, to co tylko Bóg może
A kiedy w obecnej epoce
Chodził człowiek po ziemi
Papież Jan Paweł II przez Boga wybrany
Zadziwiał świat czynami swymi
Słowa „Nie lękajcie się; rozewrzyjcie
Na oścież drzwi Chrystusowi”
Rozpoczął swe pielgrzymowanie
Boga na pierwszym miejscu stawiał
A ludziom, co w jego mocy, darzył.
Doradzał, pocieszał, nawoływał i kochał
Tulił dzieci jak nikt inny
Zamachowcowi darował winę
Przez swe dobre czyny
Zaskarbił sobie, odszedłszy do Ojca Niebieskiego,
Na miano Błogosławionego
Dziękujemy Ci Wszchemocny Boże za rychłą beatyfikację
Ponieważ będziemy nadal mogli nim się cieszyć
I zwracać do niego.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do pięknej oprawy uroczystości I Komunii Świętej. „Tak pięknie jak u Antoniego jest tylko w nielicznych miejscach” – mówiło wielu gości.
2. Zbiórka ministrantów we wtorek o 19.15, spotkanie lektorów o 19.45
3. W sobotę 25 maja pielgrzymka do Wejherowa. Wyjście po Mszy poranej. W trakcie drogi słodkiego rogala sponsoruje redzka cukiernia **SABINKA**. Powrót pielgrzymki w niedzielę. Idziemy razem z parafią Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.
4. Z uwagi na pielgrzymkę w sobotę nie odbędzie się spotkanie Wspólnoty Dzieci Bożych.
5. Są jeszcze wolne miejsca na wyjazd 1 czerwca na XVII Spotkanie Młodych nad Lednicą. Koszt 60 zł. Szczegóły i zapisy u ks. Adama.

Parafia Świętego Antoniego, ul. Fenikowskiego 4, 84-240 Reda; Tel. 058-678-50-04
Msze św. w niedzielę: 7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 18.00; w tygodniu: 7.00; 18.30
Biuro parafialne: wtorek i czwartek od 16.00 do 17.30; sobota od 9.00 do 10.00
www.antoni-reda.pl